за партията тъй, както за всички други секции на Комунистическия интернационал.

Централния комитет на партията и местните ръководящи органи трябва всемерно да засилят работата по болшевишкото възпитание на партийните членове, както се изисква от условието за членуване в Комунистическия интернационал, устранявайки из редовете на партията негодните за комунистическата партия отделни личности[2].

Предлагаме ЦК да се състои от 7 души. ЦК определя от състава си едно потясно ръководство от 3 души (Бюро на ЦК), което се законспирира най-щателно. ЦК предварително подготвя членове от своя състав, които при провал и други причини попълват освободеното място в Бюрото. По същия начин трябва да се осигури и резерв от подготвени другари за попълване общия състав на ЦК.

След окончателното установяване състава на ЦК, съгласувано с нас, предлагаме да се свика разширено заседание на ЦК с участие на дейци от местата и масовите организации за обсъждане важните политически въпроси на партията. Бюрото на ЦК установява лицата, които ще бъдат привлечени на разширеното заседание.

Марта
Г. Д.

ЦДА, КМФ 40/ 1081, к. 32–33. Оригинал. Машинопис.

---

[1] В 1938 г. ЦК на БКП решава да остане да съществува само Работническата партия, като в нея организационно влязат и членовете на комунистическата партия. Това преустройство се завършва напълно през 1940 г. Названието на партията става БРП(к).

[2] Последната част от изречението е дописана от Г. Димитров.

№ 383

Финансов отчет на ЦК на БРП(к) пред ЗБ на ЦК на БРП(к) за август – октомври 1940 г.

11 октомври 1940 г.
От България, вход. № 1180, спец. № 159.

Отчет за август, септември, октомври: организационни – 40 000, техника – 30 000, АПО[1] – 20 000, персонални – 44 000, младежи – 35 000, синдикати – 23 000, помощи – 26 000, масова работа – 2 000, други – 12 000. Всичко – 241 000, от които през август – 99 000, септември – 66 000, октомври – 78 000.[2]

Чиче[2]

ЦДА, КМФ 40/ 1083, к. 100. Оригинал. Машинопис.

---

[1] Отдел за агитация и пропаганда.

[2] Върху документа има ръкописна бележка: *„Да се покаже на др. др. Коларов, Богданов [Ан. Иванов], Марек [Ст. Димитров]“.*

[3] Псевдоним на Тр. Костов.

№ 384

Шифровани телеграми на Тр. Костов (Чиче), от името ЦК на БРП(к), до ЗБ на ЦК на БРП(к) относно провежданата от БКП политическа линия

12 октомври 1940 г.

От България, вход. № 1106; спец. № 43.

ЦК никога не е имал установка, че главната опасност в момента е германската. Напротив, води борба против такава установка на Добри [Терпешев] и компанията. Както ще видите от материалите, установката на ЦК е за борба на два фронта и против двата воюващи лагера. Във вестника и практическата работа на партията могат да се намерят отделни отстъпления от тази линия, известна непоследователност, но общо взето нашата линия не се отличава от вашата. Впрочем ние винаги сме я начертавали съобразно с вашите указания. Не бива обаче да се забравя, че германският империализъм напоследък е в настъпление в България, конкретните му проявления са така много и така големи, че неизбежно се получава ударение в борбата срещу тях. Толкова повече, че правителството все повече плува в германските води. ЦК никога не е подценявал германо-съветския пакт, напротив, води борба против Добри и компания, който го смята вече за остарял, както ще видите от бр. 10 на „Работническо дело“. Визираният позив бие конкретно против засилването на реакцията и авантюристичната външна политика, които са явно резултат на засиленото германско влияние. Вярно е, че той бие едностранчиво само против опасността от германския империализъм. Но може ли всеки позив, пуснат по конкретен случай, да се превръща в програмна статия? ЦК не преувеличава опасността от германския преврат. В нашите документи няма да намерите подобно нещо. Доколкото в тях и във вестника се споменава за такъв преврат, то е разобличителна вещ, което и вие препоръчвате. Вярно, че условията у нас са много по-трудни за германския преврат, отколкото бяха в Румъния. Също така е вярно, че натискът на Германия за установяване на германофилското правителство у нас е много голям, дали ще наречем това сух преврат или обикновена промяна, не е съществено. Важното е, че тая опасност е съвършено реална и трябва да се борим срещу нея. Каква е позицията ни спрямо англофилите, вие сте видяли вече от бр. 8 [на „Работническо дело“] и още по-добре ще видите от бр. 11. Тя не се отличава по нищо от вашите указания за съобразяване със съотношението на силите, за не избързване и за съгласуване с политиката на СССР на Балканите и съответствува напълно с вашите разбира-